

LEVENS RELIGIOSITEIT

*Leven zelf is vitaal en sacraal.
Het is de zijnsverbinding met God*

Meditatie

Eerst wil ik God
'in het echt' voelen,
ik neem jou op
mijn schoot, liefste,
en omarm je.

Dan wil ik tot God
gaan in beelden en
denkbeelden,
mijmerend in
mijn meditatieboek,

terwijl jij het
zinnebeeld bent
dat mijn verlangens
kleurt en mij
met God verenigt.

Religio

De wereld hangt van goedheid aan elkaar. Als dat niet zo was, zou zij in oneindig veel losse deeltjes uiteenvallen. De alverbindende is God, die de ziel is van alle zijn. Wat leeft in alwat bestaat, is: het verlangen om verbonden te zijn, terugverbonden te worden (religare) met die alles verbindende liefde die God is. De hele schepping aanbidt God en zingt de lof van de Allerhoogste.

Mensen en dieren zijn religieus - heel expliciet. Zij speuren Liefde, verlustigen zich in Genieting. Zij bezingen de Hartstocht en juichen de Vreugde toe. En zij zinken weg in eindeloos Liefdesverdriet en huilen om de Dood.

De leeuwerik juicht God zingend tegemoet, vlinders volgen hun hartstocht over zeeën heen. En op een middag zitten langs de vijver een kikker en een pad als in extase naast elkaar in de zon, terwijl de pad heel teder haar linkervoorpootje gelegd heeft op de rechterbil van de kikker. Alle leven zoekt Gemeenschap - de liefdeseenheid met God.

Dit religieuze leven is het expliciete lichamelijke gebed van al het geschapene: de liefdes-beaming van Gods bestaan, het liefdesantwoord op de roep van God in het diepste wezen.

Mensen en dieren 'doen' godsdienst, 'leven' godsliefde.

God die juist die diepste passies en emoties doorschouwt en in zijn liefde ontvangt, ervaart hoe heel de schepping Hem/Haar bemint en aanbidt.

Zo doen de dieren het - zo doen de mensen het ook. Zo heel af en toe en zo bijna onmerkbaar vaag gebeurt het, dat een mens ook 'impliciet' zijn liefde uitzegt en uitzingt, haar hart opent in aanbidding en met God/Godin innerlijk gemeenschap heeft in woorden, gedachten, liefdegevoelens van persoon tot Persoon. Maar dit is een zeldzaamheid in vergelijking tot al die liefdes-uitingen, die aanbiddelijke daadwerkelijkheid van het dagelijkse doen. Wanneer het impliciete geloven wordt geduid als het eigenlijke geloven en dit tot norm wordt

verheven, wordt de expliciete geloofswerkelijkheid miskend en op de mensheid het odium van ongeloof geladen. Maar wat mensen zijn en doen is voor Gods ogen het eigenlijke geloof. Naamloos blijft God in de gebeden van velen, terwijl hun liefde voor God bijna alomvattend is.

God voelt zich verheerlijkt in de kleurenpracht, die de schepping tentoonspreidt, erkend in het baltsen van de Liervogel. En God ervaart diepe troost, wanneer Hij ziet hoe een Gorillamoeder dagenlang haar dode baby rond blijft dragen.

In de innigheid van het liefdesspel van mens en dier wordt God geweten en aanbeden als die onsterfelijke vonk van leven. Dit is genoeg - dit is alles. Meer hoeft niet - mag wel. Dat meer is niet een extra. Het is: het bewuste 'weten': 'dat' die expliciete werkelijkheid de grote godsdienst is van het leven, het zijns-antwoord aan God. En als dat bewust is geworden, zullen er vanzelf 'impliciete' uitingen van Godsliefde en aanbidding volgen. Dit is dan: de meerdere eer van God en de diepere vreugde van de mens.

Dit inzicht kan de dwangmatige ijver, de bekeringsdrift van de kerk en haar voorgangers wegnemen, die eigenlijk het pastoraat karakteriseert. Het leven is goed, de mens is goed, God is goed.

In dit positieve denken over de mens ontstaat vanzelf een sfeer van ontspannenheid. In plaats van frustratie komt er dan satisfactie - in plaats van pastorale ernst pastorale vreugde. Er hoeft dan niet zo veel meer. En dan komen de handen vrij voor het 'eigenlijke' werk: de diaconie.

Als deze levens-religiositeit een bewuste zijns-ervaring zou worden, zou iedere mens zijn zelfwaarde hervinden in het besef: een gelovige te zijn in het beleven van de godsdienst van het leven. Daar zou iedere geloofscrisis mogen eindigen. Deze wereldgodsdienst moge het nieuwe millennium vervullen!

Religieus leven

Misschien is dit je dagelijks gebed:
van mens tot mens te gaan met haastige tred,
hunkeren naar lucht van bergkristallen,
maar blijven waar de blaren vallen,
vensters openslaan, die ruimte geven,
je fiere woord dat kracht geeft om te leven.

Is de weerspiegeling van lijden in je ogen,
wanneer je tranen moet gaan drogen,
de zachtheid van je handen,
die, als wonden branden,
lichaam en ziel geneest,
je dagelijks gebed geweest?

Dit is het biddend werken
in volle levenskerken,
dit is het werkend bidden
met God in het midden,
met hart en ziel, met handen en voeten
God liefdevol ontmoeten.

Van vrede en van geven levend,
optrekkend in genade, leven gevend,
zo zijn Gods vrienden en vriendinnen,
die Zijn aanschijn woordeloos beminnen,
die 's avonds knielen over een overvolle dag
en God begroeten met een laatste stille lach.

Religie

Het woord religie is de aanduiding van geloof, van godsdienst en brengt de grondbetekenis tot uitdrukking waaraan religiositeit ontspruit.

Herverbinding, terugverbinding is dat - de band, de liga, de gezamenlijkheid en eenheid met elkaar beleven in continuïteit en trouw aan elkaar

zich verbindend met de eigen oorsprong van leven en de eindbestemming van het bestaan, de totale werkelijkheid van God in tijd en eeuwigheid.

Verbondenheid en altijd weer opnieuw jezelf verbinden met de geestelijke werkelijkheid in taal en teken en met de feitelijkheid van een geloofsgemeenschap.

Waar de continuïteit van het geestelijk zoeken, van bidden en zingen en lezen ophoudt en niet meer doorloopt, verloopt de innerlijke ervaring van het geloof.

Trouw aan jezelf, aan je verleden, trouw aan je verlangen naar God en dan door duisternis heen doorgaan en volharden, dat is het lichaam van je geloof.

Relatio

Wij zijn ervan overtuigd
dat de processen
van leven en religie
zozeer in elkaar grijpen
dat zij elkaar niet alleen
beïnvloeden maar
ook veroorzaken.

Leven bestaat uit verbinding,
leven wordt verwekt uit verbinding,
samenzijn en met elkaar versmelten
tot een nieuwe eenheid van twee -
daaruit vloeien alle relaties voort
en nageslacht verbindt geslachten.
Daardoor bestaat de wereld voort.

Door allerlei oorzaken ontstaat er
niet alleen de angst maar ook het
onvermogen onder mensen relaties
aan te gaan en aan te houden.
Mensen scheiden nu eerder,
niet voor hun plezier maar
veelal met pijn in het hart.

Het fenomeen 'single', het bewust
alleengaande en alleenstaande zijn,
het 'live apart together'
heeft zijn intrede gedaan.

Zo ontstaat er een moeizame verhouding
met de werkelijkheid, wanneer deze
binding of verbinding vraagt.

De band met de wereld, met het leven
komt onder spanning staan.
Men gaat deze niet meer aan.
Rechtstreeks vloeit hieruit voort
de aarzeling, het verzet, meer nog
het onvermogen om zich 'religieus'
te binden of te verbinden.

Zo laat men die binding los en
durft en wil men deze niet meer opnieuw
aangaan, want: religie is juist
verbinding, herverbinden met
alwat is, met elkaar, met God bovenal.
Relatiecrisis en religiecrisis zijn
twee aspecten van dezelfde werkelijkheid.

Religio

Leven in verbondenheid
met de diepste
werkelijkheden
schept heelheid
en eenheid in de
diepste eigen
zijnswerkelijkheid.

Als dit een eenworden
is met de omgeving
van natuur en schepping,
uitstroomt in liefde
naar mens en gemeenschap,
wordt dit de menswording
van het diepste zelf.

Daaruit vloeit voort
de 'natuurlijke' groei
naar religiositeit,
naar God - omdat
deze natuurgodsdienstigheid
het belevingsgebied is
van de liefde met God.

Maar als de (moderne) mens
door vermaterialisering
en individualisering terecht
komt in een geestelijk isolement,
raakt hij vervreemd van
zijn eigen diepste en
hoogste menselijke kwaliteit.

Dan kan zelfs het zintuig
voor het religieuze verkwijnen
en het beschouwend denken
oplopen tegen de eigen
begrenzungen van hart en geest.
Dan is godsdienst fictie
en is God dood.

De samenleving zit in een
vicieuze cirkel:
de liefde voor de mens
begint bij God -
de liefde voor God
begint bij de mens.
Maar waar is het begin?

Communio

De grote openbaring
en herontdekking
van de heelheid
van het leven
zal hierin bestaan:
dat wij gaan
voelen en weten

dat waar relatie is
religie is en
dat waar religie is
relatie is
omdat deze voortkomen
uit de ene zelfde bron
die God is.

Dan zullen mensen
als zij elkaar ontmoeten
God vinden
en als zij God vinden
elkaar ontmoeten
want deze twee
zijn een.

Vrijheid in liefde

Het is buitengewoon bevrijdend en verblijdend de wereldwijde ontwikkeling van de mensheid te beschouwen als het menswordingsproces van God: God wordt mens - de mens wordt God.

Wij mogen het in deze eeuwen beleven, dat God zich aan het ontdoen is van schijnbeelden en afgodsbeelden: God bevrijdt zichzelf - in ons wordt dat beleefd. Dat de Bijbel vergeelt en dat er scheuren komen in de Koran zijn er de tekenen van. God bladert opnieuw door die boeken die de levenswerkelijkheid tussen God en mens zozeer bepalen. Wat wij door mensen zien gebeuren, is de werkzaamheid van God. Dit inzicht opent fantastische nieuwe vergezichten die zullen resulteren in 'vrijheid'. De 'vrije' mens gaat ontstaan met als enig richtsnoer 'liefde'.

Er gaat een storm van vrijmaking en vrijwording door de wereld: vrij van dwingende denksystemen en dogma's, vrij van ideële en morele onderdrukking, vrij van maatschappelijke en politieke overheersing. In dit licht gezien kunnen we met andere ogen kijken naar de leegloop van de kerken, het afnemend kerkbezoek, het afstand nemen van kerkelijke leerstelling. Dat schept tegelijk de mogelijkheid de pastorale aandacht te verleggen - van de kerk naar het leven. Alles zal in de toekomst draaien om de invulling van de vrijheid, met name de inhoud van de vrijheid. Daarbij is het beter het begrip 'vrijheid' niet meteen weer te koppelen aan 'verantwoordelijkheid' maar aan 'liefde' als de vervulling van de vrijheid. Vrijheid is verbondenheid, zelfverbinding met het Leven. En dan zal, bij een dieper ervaren van de werkelijkheid, bij het beleven van het mysterie van het bestaan God lichtend tevoorschijn treden in het bewustzijn van mensen die onder duizendeneen nieuwe namen en benoemingen van God een ware levens-religiositeit zullen beleven.

Geestelijke uittocht

De nieuwe gemeenschap van gelovigen
die de kerk van de toekomst zal zijn,
zal bestaan -en zij bestaat reeds-
uit mensen van de geestelijke uittocht
zij die de overgang maken van een
materiële naar een spirituele wereld,
die uitgetreden zijn uit dogmatische
en morele kerkelijke onderdrukking.

Als hart- en geestverwanten zullen
zij elkaar weten te vinden en
een nieuwe gemeenschap vormen.
Zij zullen zich hervestigen in God
en God zal hun hart en geest bewonen.
Zij zullen God ontmoeten en liefhebben
in het leven zelf en mateloos genieten
van de diepte en rijkdom van het bestaan.

Stilte en innigheid is hun huis.
De verblinding van video-beelden voorbij,
weg uit de gevangenschap van internet -
bevrijd van supervolle winkelketens,
geweken van supersnelle wegen.
Het kleine mag zijn schoonheid tonen,
de vrijheid juicht door het land -
overall mensen met levende gezichten.

Weer horen zij de vogels zingen
en fonkelen sterren in het duister.
De bloemen kleuren zich met alle
kleuren van de regenboog en lachen.
En midden in de paradijs tuin staat
weer een appelboom te bloeien:
weer lopen mensen naakt rond en
dansen samen in het huis van God.

Locus iste

Er is een plaats
waar God het dichtstbij is.
Die plaats is heilig.

Deze plaats zoek je op,
daar ga je stil staan
en sluit je je ogen.

Daar knielt de monnik
op zijn bidstoel.
Daar keert hij in.

Een vrouw zoekt een
stil plekje in de kamer
en steekt een lichtje aan.

Heidenen branden
een wierookkoffer
op hun huisaltaar.

Voetballers slaan
een kruisje voordat zij
het veld op gaan.

Geliefden bidden
hun morgengebed
samen in bed.

Op het kastje waar
onze beminden staan
groeten wij de Levende.

Niet alleen

Niet alleen
bomen en bloemen
ontvouwen de schoonheid
van God.

Ook de kerk
in haar liturgie
is uiting van
Gods heerlijkheid.

Niet alleen
mensen en dieren
zijn beelden
van God.

Ook denkbelden
droombeelden
spiegelen zich in
Gods gelijkenis.

Niet alleen
liefdadige mensen
doen de grote werken
van God.

Ook scheppende mensen
zijn speelgenoten
deelgenoten van
Gods eeuwigheid.

Ook

Ook in een kerk is God
onder tekenen te vinden.

Ook met je geest kun je bidden
als je lichaam zwijgt.

Ook Jezus was zoon van God
naar beeld en gelijkenis.

Ook in de eucharistie
kun je één zijn met hem.